

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 85.

Tiende Session.

48de Møde.

Fredagen den 17de Decbr.

(Fortsat)

Drejer (fortsat): Naar det er gjort stærkt gjældende, at man af Hensyn til, at Loven tilligter at afhjælpe et berettiget Krav og en Trang, som indrømmes at være tilstede, ikke bør modsætte sig den, saa vil jeg ikke nægte, at jeg ogsaa hører til dem, der paa ingen Maade søge at bidrage til at forhindre, at Embedsmændene faae den Gage, hvorpaa de have Krav, og som deres Embeds Løn udkræver. Men et andet Spørgsmaal er det, om der ikke ogsaa kan være visse Hensyn at tage deels til Befolkningen udenfor Embedsclassen, og deels til Forholdet og Fordelingen mellem Embedsmændene selv. Man maa idetmindste have klareret sig dette Spørgsmaal og være kommen paa det Rene med, hvorledes man skal opfatte det, og om det i Forslaget, der foreligger, er rigtig opfattet. Forøvrigt skal jeg bemærke, at det forsaavidt synes at træffe sig ret heldigt ved nærværende Leilighed, at man kan opretholde det Princip, jeg ønsker opretholdt, uden, saavidt det er muligt at skønne, egentlig at tilføje Embedsmændene synderligt Tab eller Skade. Thi det er vistnok meget tvivlsomt, om den Gagesforøgelse, de vilde kunne erholde efter det foreliggende Lovforslag, vil blive synderlig stor; det vil maaskee i mangfoldige Tilfælde reducere sig til Saaltbet, at Savnet deraf ikke vil kunne føles af de Paagjældende, ialtsald i nogen mærkelig Grad. Jeg skal derfor for mit Vedkommende holde for, at det ikke gaar an uden omhyggelig og fuldstændig Prøvelse og

Overveielse, at gaae ind paa Forslaget. Jeg skal dertil sluttelig tilføje, at jeg naturligvis kunde have haft betydelig lettere ved ikke at gaae ind paa nogen Forhaling af denne Sag, saafremt den havde foreligget i en saadan Skikkelse, at man kun havde at votere over en Forlængelse i usforandret Skikkelse af, hvad der var gjældende i foregaaende Aar, men dette er, som sagt, ingenlunde Tilfældet.

Indenrigsministeren: Hvad det Sidste angaaer, som den ærede Taler anførte med Hensyn til at forlænge den Lov, der gjaldt ifjor, for endnu et Aar, da troer jeg virkelig, at denne Udvei, hvis man forresten antager, at Embedsmændene trænge til Noget, ikke vil være af stor Betydning for dem; thi Byggesererne ville neppe blive saadanne for næste Aar, at Embedsmændene derved vilde faae en Skilling til, om man end fornyede hiin Lov. Jeg troer, at de, der antage, at Embedsmændene, navnlig de lavere gagerede, trænge til et Tillæg, og som see af denne Lov, at navnlig disse ville erholde den relativ betydeligste Forøgelse, ville gjøre Vedkommende en Tjeneste ved for det tilkommende Aar at stemme for det Lovforslag, der nu foreligger.

Besvarelse: Jeg maa dog tillade mig til, hvad jeg for yttrede, at føle, at jeg ikke har udtalt mig imod Loven, jeg har talt om Loven. Jeg har gjort opmærksom paa de Tvivlsomheder, som derved opstod; jeg har kun fremsat det Spørgsmaal — og jeg har, saa forekommer det mig, endnu ikke ret faaet Svar derpaa — hvilket er det Princip, man vil følge? Den meget ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kred (Madvig) har vel taget et Forbehold